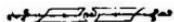

վերայ. — կ. կոստանեանց. 1898 դին ? Տպ. Մայք Աթոռոյ Ս. էջմանքն Վաղարշապատ:

The story of AHIKAR from the syriac, Arabic, Armenian, Ethiopic, Greek and Slavonic versions. By F. C. Conybeare, P. Rendel Harris and Agnes Smith Lewis. London.

Առ այժմ բազմանիպի գրախոսական բանքի տեղույ սոլութեան պատճառաւ, զանց կ'ընեմք վերոիշեալ հրատարակութեանց վրայ գրախօսական ակնարկ մը տալու:

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒԹՊՈԼՅԵՆ ԴԵՊԻ Ի ԱՆԿԻՒՐԻԾ

ՈՂԴԵԳՐԱԿԱՆ ՑԵՆԵԿՈՒԹԻՒՆՔ

(Տար. տես յէջ 27)

Երկուշարքի, 26 ապրիլ.

Փոքր, նեղ և գուարեկանելի փողոցներէն անցնելով, — որոց մէջ՝ մերթ ընդ մերթ կը հանգիպիմ ճարտարապետական կտորներու կ'ուղղուիմ զէպ ի Անկիւրիոյ բերզը։ Ճամբան ինձի հանդիպող կանայց ինամբով մը կը քօղարկեն իրենց զէմբը, և կամ զէպ ի պատը կը զառնան, ինձի չնայելու համար. տղայց սեւեռեալ աշոց երեսէն ի վեր կը նային, և ծիծաղելով՝ շապալը կը կոչեն զիս։ Անկիւրիոյ այս մասին մէջ թուրքերն միայն կը բնակին. Անկիւրիոյ բերդն՝ որոն պարիսպներն մինչև բլրան կէս կողը կ'իջնին, իւր զին զիրքին համար նոյն ժամանակաց ամենէն զարհուրեկներէն մին էր. ներքին մասն պէտք էր անմատչելի ըլլար, ըստ որում ամրացած էր կրկին շրջապատով մի պարսպաց՝ որոնք շինուած կամ լաւ եւս բախէ՝ նորպուած էին հին շնչերէն հանուած ասաղձներով. Մեհէմմէտ Ալի վերըստին շինեց այս պարիսպներու մի մասն, յամին 1833։

Աշգերս հիացմանը մը կը հանզին ճարտարապետական բեկորներու ցանակութեան մը վերայ, որոնք իրքն գործատան մը ա-

տաղէ՝ իրարու հետ ազուցուած են, յորոց մանաւանդ ումանք շատ կարեւորութիւն ու նեցող կաորներ են. կը սրանչանամ բազմաթիւ յունական և հոովիմական արձանագութեանց վերայ՝ որոնք ամենազեղցիկ տառերակ զրուած են. Բերգին վերնագոյն մասին մէջ՝ որ այժմ վասոպարանի վերածուած է, կը տեսնեմ առիւծ մի սաքի վրայ ենկելու զիրքի մէջ, յիրակի շատ հիանալի և յարգի գործ մ'է յունական արձանագործութեան, որոյ պատուանդանի անկիւններն զարդարուած են արմաւենւոյ տերեւի ձեւով զարդարուութեամբը։ Գանի մը բայլ անդին կը տեսնեմ զարձեալ ահազին մեծութեամբ կարկառակիոյտ մը, որոյ մասին առաջնորդս ինձի կը պնդէ, թէ ատիկայ Մեհէմմէտն անձամբ փոխարած է հոն զիմացը զանուող բլրան վրայն. ես զինքը իւր բարի հաւատքին մէջ թողլով կը սկսիմ զիտեկ զայն, և աշա կը նշմարեմ անոր վրան յարձակողական բարան մի։

Ճիշդ այս տեղուոյն մէջ, ուր այժմ վասոզ կը պահէն, կայ երկամեայ զոնակ մի զինուուրական պահպանութեան ներցեւ՝ ուսկից կը մացուի շրջափակի մը մէջ որ իրբեւ զաւիթ կը ծառայէ 700 տասիմաններով սանդուփի մը որով կ'իջնուի բլրան ստորոտը. տակէն կ'անցնի լենէրէ սույու, առուակ մը որ կը վագէ հովտին մէջ, և ուրիշ անվերջանայի սանդով մ'այլ կ'ենուուի զիմացը զանուող բլրան վրայ, որ իրբեւ զիտերւ և հսկողութեան տեղ կը ծառայէր Անկիւրիոյ բաղաբացեաց։ Առուակին տակ, աւելի եւս կ'ընդլայնի զետնափորն։ Կայ իսոշոր սեւեակ մ'այլ՝ որ իրբեւ տանջանաց տեղ կը ծառայէր բանարկելոց։ Դուրս ցցուած մասն՝ այսինցն է հսկողութեան տեղն, շտա հիանալի և բանասաեղծական զիրք մ'ունի. պարիսպներն շինուած են բլրան այլին վրայ՝ որ զիրքէ ուզզահայեաց կ'իջնէ զէպ ի հովիտը, և պարտզուած են կրկին շրջապատով մը զոր բանի մը կտորներու մէջ կ'ընդհատեն զետնին խորսուգորտութիւններ։ Այս բարձրութեանէն մարգ հրաշալի տեսարան մը կը վայելէ։

Դանզաղաբայլ կը վերագանամ զէպ ի

ցած բաղաքը և կանգ կ'առնում պարսպի կտոր մը լուսանկարելու համար, յորում կը նշմարեմ բազմաթիւ ճարտարապետական բեկորներ։

Բերդէն դուրս ենելին վերջ՝ Պազար գարուսու կոչուած դանէն կը մտցուի վաճառանոցը. սա թէպէտ և ոչ իսկ ըստ փոքրու մասին չունի կոստանդնուպոլսոյ վաճառանոցին ոչ ընդպարձակութիւնը և ոչ հարստութիւնը, սակայն հոն տեսնուած տիպերու զանազանութեան մասին շատ հետաքրքրական է. ամենէն աւելի հետաքրքրական մասն այն է ուր կը վաճառուի րիֆրիք որ է այժմամազն. այս վաճառանոցը բոլոր իւր երկայնսութեամբը կը կտրեմ կ'անցնիմ և յեայ քայլերս կ'ուզգեմ զէպ ի Արապ ձաւին՝ որ կ'ըստով նաև Ալան ձաւի, մրզկիթիս զավթին մէջ զանուող տուիծին պատճառաւ։ Պատն զբեթէ ամրողչապէս կառուցուած է հին շնորհու կառուներով, ունի չորս հատ չնաշխարհիկ հոսպմէական կամարի պորտեր, բաւական յարգի բաներ են նաև երկու մարմարեայ տուիծներն՝ որոնց և միանզամայն օգտակար կերպով գործածուած են պատի շինութեան մէջ։

Պարսպի գաւթին մէջ կը գտնեմ շատ լաւ կերպով պահուած գործուածք մի բայց հասարակ գծագործթեամք, բաց ասաի բազմաթիւ դրուագներ, խոյակներ՝ նեղ վարի մասն և վերինը լայն, ինչպէս այն եղիպտականացն՝ որոց բովանդակ զարգագործութիւնը կը կազմեն ակօսաձև փորուածքն՝ զորս և մերթ ընդ մերթ կ'ընդհատեն նետաձև զարգերն. նսաած առիւծ մը՝ որ ըիշ մը կը յիշեցնէ ասորական տուիծները, սա շըել է իւր ամրողչութեան մէջ և հրաշակերտ, կը պակսի միայն կնճիթը. Մինչ զետես լուսանկար կը հանեմ, չորս կոզմն պատեր է ահազին բազմութիւն մի կանանց և մանկանց՝ որոնք կեցած կը դիտեն զիս իւրարու մէջ խօսակցելով. սոյն պահուն վրայ կու գայ նաև պառաւ հանելն մը մէկիթի աղբիւրն չուր առնելու համար, և ինծի այս չնորհալի բաղացագարութիւնը կ'ընէ. «Այս խոզն (պու տօմնուզ) ալ ասէ աւելի լաւագոյն տեղ չէ գտած գալու լուսանկարելու

համար»։ Ես յանկարծ լուսանկարի գործիքը կը զարձենեմ զէպ ի խումբ մի կանանց՝ որոնք առջև կեցած կը ծածկէին լուսանկարելիք կտորս, մէկ մ'ալ բ'նչ աեսնեմ, ասոնց մէջ յանկարծ կը աիրէ շփոթութիւն մը, ամենցն ի միասին կը սկսին փախչիլ։ Տեսարանն ամենահետաքրքրական է. Մայրերն զարհուրած կը կանչեն իրենց որդիքը, վախելով թէ կրնայ այդ լուսանկարէն կախարդական բան մը յառաջ գալ. իսկ հոն ներկայ եղող բանի մը էրիկ մարդիկ ալ չեն զիտեր, ծիծագին թէ հաւատը ընծայեն իրենց կանանց...»

Շարայարելի

...————...

ԼԱՎՈՒՅՍ ԼԱՎՈՒՅՍԻՑ

1. Ամաթիու : — 2. Զամազաթք : — 3. Հայ ժարտապիտ մը : — 4. Բարերարութիւնք : — 5. Էռմագարոյ և Դրամսիլուաթիոյ ազգայինք : — 6. Մթափում : — 7. Զժաւկցաթք : — 8. Բաթաւէր :

1. Անահիտ. — Փարիզու ազգային հանդիսի 4 թուի զանազան յօդուածներու մէջ, չետաքրքրական է նուպար փաշայի կենսագործիւնը. Անյուլու Պ. յօդուածագիրը (Ա. Չովաննեան) թոյլ կու տայ արձաւանդ ըլլակէ եւր գրածին հետեւելա մի քանի տողերուն։

Իր ցեղը պիտի պամես իրմով, իթապէս ինըը կը պարձենար իր ցեղով. իր ամումը յօրզամիքի կը հրափէտ օսարմերը հայ ազգին մկատմաքի : Նուպար մահուած առթիւ եւրոպական մամլոյն մէջ երեցած բազմաթիւ յօդուածները, մին հանգուցեցին մերդողին հետ, ներբոր կը հիւսեն այս ցեղիմ՝ որուն կը պատկամեր ամիկա։ Նուպար փաշայի հիր բարձր գիւեանագիտութեան ձիրբավն, հայուն յարգանաց արժանի դէմքերէն աաաշիններէն է. Միթիթարական չըր այսպիսի մեծ անձնաւորութեան վրայ՝ Կարդալ զրաբարտութիւններ՝ որք հիմուվին ճշմարտութենէ ցեռի էին. Հայ Վկամարքը ուղեց ապրիլի և ապրեցան, իւր սրտին սիրելի ազգի նիւթական և մտաւորական յառաջադիմութեան համար. թէեւ ազգային առ